

in kletarstvu z obnovo opešanih vinogradov in z združno organizirano prodajo vinskega pridelka, bi moral biti vinogradnik o vsem tem do dobra poučen. Naročnina za »Naše gorice«, ki izhajajo vsakega 15. v mesecu, je zelo nizka ter znaša komaj 20 din letno.

Vinogradniki in vsi ostali, ki ste v kakršni koli zvezi z vinogradništvom in še niste naročnik, ne odlašajte z naročilom »Naših goric«.

Pišite takoj dopisnico na Vinarsko društvo, Maribor, Vinarska šola, da vam pošlje »Naše gorice«. Dostavljene vam bodo vse dosedanje letošnje številke lista. Za poravnavo naročnine prejmete po pošti tudi čekovno položnico.

Odločite se takoj in naročite list »Naše gorice«, ki vam bo gotovo ugajal, ker vam bo s nasveti pomagal k sodobnemu in dobičkanem vinarenju.

Novice iz domačih krajev

Imenovanje ravnatelja za novo ustanovljeno II. državno realno gimnazijo v Celju. Za ravnatelja na novo ustanovljeni II. državni realni gimnaziji v Celju je bil imenovan g. profesor Ivan Bračko. Novi ravnatelj je brat obče znanega rajnega g. šentiljskega župnika Eivalda Bračka. K imenovanju naše čestitke!

Smrtna žrtev brezvestnega divjanja z avtomobilom. Zadnje soboto dopoldne se je zgodila v Mariboru na Glavnem trgu smrtna nesreča, katero je zakrivilo brezvestno divjanje šoferja. Pod kolesi težkega tovornega avtomobila je pustila življenje 16 letna natakarska vaujenka Frida Pernat od Sv. Marjete ob Pesnici. Njeni starši živijo v Studencih pri Mariboru, kamor se je hotela peljati v soboto dopoldne s kolesom. Na Glavnem trgu jo je hotel prehiteti s tovornim avtomobilom šofer Ivan Berzenc, ki je uslužben pri znani mariborski tvrdki Göttlich. Po smrtni nesreči so šoferja zaprli in ga izročili sodišču. Javnost pričakuje, da bo brezvestnejš prejel zasluženo kazen!

Smrtna nesreča radi neprevidnega ravnanja z orožjem. V neki gostilni v Negovi pri Gornji Radgoni je prišlo med gosti do prepira, v katerem je oddal krojaški mojster Ferdinand Fras več streliv iz samokresa proti stropu. Njegova žena, ki se je bala nesreče, je prijela moža za roko in jo je ranila ena od krogel na prstu. Ena krogla pa je pogodila izredno velikega posestniškega sina Petra Bratuša iz Ilove, kateri je vstal, v glavo. Obstreljeni je kmalu podlegel poškodbam. Priče so izpovedale, da gre za nesrečno in neprevidno ravnanje z orožjem.

Otrok utonil v mlaki. Na Pavlovskem vrhu v župniji Svetinje pri Ormožu sta bila posestnik Vizjak in njegova žena zaposlena na njivi blizu hiše. 14 mesečni sinček je izginil in zašel v domačo mlako, v kateri ga je našel utopljenega domači hlapec, ko je prignal napajati živino.

Padel iz vlaka in se ubil. Med postajama Lipoglav-Poljčane je padel iz drvečega vlaka

58 letni uradnik mariborske obmejne policije Milan Bogosavec. Pri padcu si je razbil lobanjo in je kmalu po nesreči izdahnul.

Smrtonosna konjska brca. V slovenjgraški bolnišnici je podlegel konjski brci v trebuh hlapec Alojzij Založnik iz Mislinja. Pokojni zapušča ženo in štiri nepreskrbljene otroke.

Usodepolno trčenje kolesarjev. Na križišču cest Dramlje-Ponikva-Sv. Jurij pri Celju v Selcah se je zgodila izredna smrtna nesreča. Posestniški sin Franc Škrj iz Razborja pri Dramljah se je peljal na kolesu k šentjurskemu zdravniku. Na omenjenem križišču mu je pripeljal nasproti drug kolesar. Oba sta sadela s veliko silo drug ob drugega. Sunek je pognal Škrjja v znak s kolesa. Pri padcu si je zlomil tilnik in obležal mrtev. Drugi kolesar se je le malo poškodoval.

Dve nesreči. 39 letni delavec Vinko Vaupotič iz Mozirja se je peljal s konji po les. Med vožnjo so se konji splašili, Vaupotiču je šlo kolo čez nogo in mu jo je zlomilo. — 30 letni progovni delavec iz Jarmanč pri Radečah je delal na železniški progi. Z nogo je zašel pod voziček, ki mu jo je zlomil.

Voz z romarji se prevrnil. Na povratku s Svetih gor nad Št. Petrom se je prevrnil voz z romarji. Hude poškodbe je dobil po glavi in rokah 42 letni hlapec Florjan Čepin z Gubnega pri Pilštajnu, in 21 letna Julka Jug iz Goštince pri Podčetrtku. Poškodovana se zdravita v celjski bolnišnici.

Šolar utonil v Savi. V Radečah pri Zidanem mostu se je igral pri radeškem mostu preko Save šolar Miloš Gavač iz Radeč s tem, da je skakal z enega splava na drugega. Fantek je padel pri skoku v Savo ter zašel pod splav, odkoder ga je odnesla reka naprej.

Nesreča na železniškem prelazu. Na železniškem prelazu na Vodovodni cesti v Ljubljani se je zgodila 13. septembra ob pol sedmih zvečer nesreča. Franc Dovč, 60 letni posestnik iz Savelj, se je peljal na koleslju proti domu. V trenutku, ko je bil s vozom na tračnicah križišča, je sgrabil stroj kamniškega vlaka konja in ga razmesaril ter pognal koleselj v obcest-

K petletnici banovanja gosp. dr. Marka Natlačena

Dne 12. septembra je poteklo pet let, odkar je ban naše dravske banovine g. dr. Marko Natlačen. G. ban je kot mož izredne delavnosti in vztrajnosti v petih letih zastavil vse svoje moči, da bi priboril Sloveniji tollkanj zaželjeno samoupravo. Ob petletnici njegovega truda za samoupravni vzor Slovenije mu izreka »Slov. gospodar« zahvalo in mu čestita k dosedanjemu plodonosnemu delu z željo, da bi načeloval tudi samostojni slovenski banovini!

ni jarek. Dovča so prepeljali v ljubljansko bolnišnico s prebito lobanjo in s hudimi notranjimi poškodbami.

Slovesna blagoslovitev novega mostu. Novi most čez Muro v Petanjcih v Slov. Krajini bo slovesno blagoslovil prevz. g. škof dr. Ivan Tomažič v nedeljo, 22. septembra. Slovesnosti se bo udeležil tudi g. ban dr. Marko Natlačen.

Novo nakladalno postajo so dogradili pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Ob otvoritvi, ki bo čez nekaj tednov, se bo spremenil naziv postaje v »Sv. Lovrenc-Ptujska gora«.

Primarij dr. Černič zopet redno ordinira v sanatoriju Maribor. 1344

»Ali je vse v redu?« je vprašal Erik.
 »Da!« je odvrnil Noel. »Le zate smo bili v skrbeh. S Slimom sva se bala, da bova prepozna. Hvala Bogu, zdaj je vse dobro!«
 Erik je skočil s konja. Covboja sta šele zdaj prav videla, da je mladeničev obraz krvav.
 »Za božjo voljo!« sta vzkliknila hkrati. »Ti si ranjen! Ali je resna stvar?«
 Mladenič se je nasmehnil in si zbrisal kri s obraza.
 »Nič hudega! Toda lopovi mi bodo še poplačali to uro!«
 »Z obrestmi!« je dodal Slim.
 »Spoznali še bodo, da mi ne ostanemo ničesar dolžni!« je dejal odločno mladenič.
 Pogledal je stezo, ki vodi v Rajski dol. Nikjer ni bilo žive duše. Nad dolino je vladala tišina ko prej.

6.

V okolici Hilla je cvetela živahna trgovina s konji. Kaki dve uri hoda od mesta so bili veliki ograjeni pašniki; tam so se pasli konji, ki so jih od vseh vetrov prignali na prodaj. Ob pašnikih so bili tudi veliki hlevi, v katerih je dobilo prostor več tisoč konj.

Erik in njegovi so po opisanem dogodku v Rajskem dolu nadaljevali pot in so po dvodnevni ježi srečno pripeljali do cilja. Erikovi konji so se pasli zdaj z drugimi vred. Kakor običajno, so tudi zdaj bili njegovi konji med vsemi

najlepši. Vsak kupec se je ustavil pri njih in ponujal zanje bajne vsote, toda mladenič se ni spuščal v pogajanja. Pričakoval je svojega stalnega odjemalca, ki se je tokrat zamudil.

Ko je Erik uredil vse potrebno, se je obrnil k Noelu, ki je bil njegov zaupnik, in mu dejal:

»Noel, ti in Slim ostaneta tukaj in počakata našega trgovca. Jaz bom jezdim v mesto in se bom nastanil pri Garnettu. Tam me bosta našla, če me bosta potrebovala. Sicer pa je glede prodaje že tako vse dogovorjeno. Le dobro opravita! Nagrada vama ne bo ušla.«

»Hvala lepa, gospodar!« je odvrnil Noel.
 Slim se je zadovoljno režal, ker je mislil na mestne zabave.

Erik je opazil njegov smeh. Roko je položil na njegovo ramo in mu resno dejal:

»Če spet zakvartaš denar ko zadnjič, potem bo konec najljubega prijateljstva.«

»Ne boj se, gospodar!« je odkimal Slim. »Zdaj že vem, kdo igra z napačnimi kartami.«

»Le pazi, da ne bo hudega! Med kvartači so lopovi, ki pri streljanju ne delajo razlike med človekom in zajcem.«

»Gospod, hvala za opozorilo! Če bo prišlo do obračunavanja, bom pokazal, da nisem danes prišel na svet.«
 »Že dobro,« se je zasmejal Erik. »Samo pazi! Previdnost ni nikdar odveč.«

gavice, v Napoliju rokavice, v Belfastu pa robce. Umrl je leta 1917., utrujen od številnega zapenjanja gumbov.

Spomenik zadnji ameriški kameli. V puščavi Markahale v Arizoni v Združenih državah, je postavljena piramida, ki je okrašena z velikimi kaktusi. Na vrhu piramide je bronasti kip kamele. Ta svojevrsten spomenik je nagrobnik Hija Jollya in njegove zadnje kamele. V drugi polovici minulega stoletja je bila na zahodu Teksasa in Arizone cela karavana kamel. Leta 1856. je namreč skušala ameriška vojska organizirati oddelek čet za pušavske predele. V ta namen so prepeljali iz Afrike kamele. Z grbami je prišel tudi neki Sirijec, Hadži Ali, ki so ga prekrstili v Hija Jol-

Požari

V Dolgi dolini pod Sv. Urbanom pri Mariboru je uničil ogenj domačijo 65 letnemu posestniku Alojziju Germu. Gospodar je doblj pri reševanju raznih predmetov iz goreče hiše tako hude opekline, da jim je podlegel v mariborski bolnišnici. Gašenje je bilo silno otežkočeno radi pomanjkanja vode.

Pri Sv. Jakobu v Slov. goricah je zgorel star hlev posestnika Alojza Bračka in je škode za nekako 3000 din.

V Lancovi pri Sv. Miklavžu pri Ormožu je zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Franca Kalba. Škoda znaša 60.000 din, zavarovalnina pa komaj 7000 din. Gre najbrž za požig iz maševanja.

V Paradižu pri Sv. Barbari v Halozah je vpepelil najbrž podtaknjen ogenj 10.000 din vredno hišo posestnice Katarine Kranjc.

V Košnici pri Celju je pogorela 20.000 din vredna lesena hiša s hlevom, ki je bila last cinkarniškega delavca Antona Šajnerja. Ogenj je uničil tudi krmo, ki je bila pripravljena nad hlevom.

V vasi Pristavica pri Velikem Gabru v okolici Ljubljane je udarila strela v Planinškovo hišo in zanelila požar, ki je vpepelil poslopje. Ob bližnji nevihte sta pribežali domov s polja obe Planinškovi dekleti: 17 letna Albina in 14 letna Lojzka. Ko sta bili v kuhinji, je udarilo in sta obležali obe nezavestni ter so ju komaj oteli iz goreče kuhinje. Poklicani zdravnik je spravljal omamljeni k zavesti in so ju prepeljali s hudimi opeklinami v ljubljansko bolnišnico.

Vlom v trgovino. V Pekrah pri Mariboru je bilo v noči vlomljeno v trgovino Petra Zorkota. Vlo-

Ali Vam je vseeno, če ima Vaš sosed slab ali protiverski časopis? Da se njegovi otroci zastrupljajo s čitanjem opolzkih podlistkov?

mlec se je splazil skozi okno v kuhinjo in od tam v trgovino. Odnesele je za 9000 din cigaret in za 200 din poštne znamke.

S polenim mu prebil lobanjo. Ivanu Štumbergerju, 20 letnemu posestniškemu sinu z Gorenjskega vrha pri Zavrču pod Ptujem, je zagnal sodelavce poleno v glavo tako hudo, da mu je prebil lobanjo.

Kar dva konja ukradena v eni noči. V Gornjem Retju pri Velikih Laščah na Kranjskem je bila v noči ukradena 8000 din vredna kobila posestniku Antonu Žužek in 5000 din vreden konj posestniku Alojziju Paternostu. Tatvine so osumljeni cigani.

Obsodba adi uboja. 23. junija je bila v zidnici Baškoviča v Mrzli gori pri Brežicah večja družba, med njo tudi 28 letni mizar in posestnik Jalovec Janez z ženo in Gramc Karel z ženo. Prepričani se je začel med Jalovcem in Gramcom. Gramc je vrgel iz zidnice Jalovca in oddal tri strele v zrak. Ko se je družba vračala domov, je Jalovec napadel Gramca in mu s kolom prebil lobanjo, obenem pa mu je prizadejal tudi hude poškodbe po trebuhu in hrbtu, zaradi katerih je Gramc naslednjega dne podlegel poškodbam v brežiški bolnišnici. Sodišče v Celju je obsodilo zadnje dni Jalovca na štiri leta robije, na plačilo bolniških stroškov in na 10 tisoč dinarjev odškodnine vdovi Mariji Gramc.

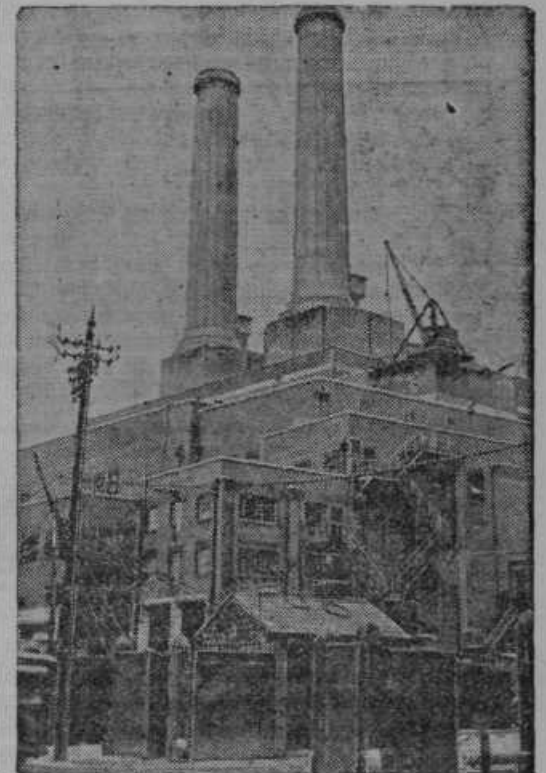
Obsojen radi izredne surovosti. »Slov. gospodar« je poročal o izredno surovem Kajnovem zlo-

činu, ki se je zgodil 15. avgusta v vasi Veternik nad Kozjem. 30 letni Janez Moškon je pred Strnadovo hišo s palico do smrti pretepel neznano gluhonemo ciganko, ki je podlegla poškodbam. Nato jo je zavalil po bregu nizdol. Pred sodiščem v Celju se je Moškon 13. septembra zagovarjal s pijanostjo in je bil obsojen na štiri leta težke ječe.

Posvetu

Troje vrst nemških bomb. Val za valom napadajo nemški bombniki London in kopljejo grob enemu največjih svetovnih vele mest. V zraku se lomijo zvoki bomb, ki so treh vrst: prve tulijo in skušajo na ta način uničiti živce prebivalstva; druge prinašajo huda eksplozivna sredstva in rušijo zgradbe. To so zračni torpedi, namenjeni za trganje zidov in stavb iz armiranega (z železjem zvezanega) betona. Tretja vrsta nemškega orožja so tako zvane »Molotovljeve košare«. To so tovori zažigalnih bomb, ki ob določenem času eksplodirajo s strahovitim učinkom.

Strahovita eksplozija v največji ameriški tvornici za smodnik in dinamit. V Kenvillu v ameriški zvezni državi Njujork je bila naj-

Nemci so bombardirali v minulem tednu med drugimi javnimi poslopji tudi angleški parlament v Londonu in londonsko elektrarno, ki je centrala za vso južno Anglijo. Slika na levi predstavlja parlament, slika na desni pa električno centralo.

Iya. Poizkus, udomačiti kamele v Ameriki, pa ni uspel. Podnebje jim ni prijalo, zato so vse kaj kmalu poginile. Z njimi je umrl tudi gospodar. Vojaki so mu postavili zgoraj opisani veličastni spomenik.

Cebele usmrtili tri nevarne lopove. V neki vili v Atenah so se pojavili ponoči trije lopovi. Vdrili so na dvorišče samotnega poslopja ter skušali priti v stanovanje. Postavili so več zabojev, ki so jih dobili na vrtu, drug na drugega k steni, da bi laže prišli skozi okna v sobe. Ko je prvi vlomilec prišel na vrh zadnjega zaboja, se je ta spodmaknil in vsi trije vlomilci so z zaboji vred padli na tla. Šele zdaj so tatovi opazili, da so zaboji, ki so jih pobrali za vilo, prav za prav moderni čebelni panji. Ce-

Erik je zajahal in počasi odjezdil proti mestu. Spotoma ga je dohitel avtobus, ki je vozil med Hillom in precej oddaljeno železniško postajo. Erika je objel oblak prahu in je le nejasno videl tri, štiri popotnike, ki so sedeli v vozilu. Ko se je prah razkasil, je zagledal pred seboj samotnega jezdeca. Konj je bil izčrpan, jezdec pa na debelo pokrit s prahom. Mladenič ga je takoj spoznal.

»Dober dan, Roger Asplet!« je mirno pozdravil. »Kakor vidim, ste pošteno jezdili.«

»Dober dan!« je brezbrizno odvrnil Asplet. »Dva dni sem na potu. Po gorskem grebenu sem jezdil in sem vas videl.«

»No, potem se ne čudim, da vas tu vidim. Zdi se mi, da me imate kar preveč radi in se ne morete ločiti od mene.«

Iz njegovega glasu je zvenel posmeh. Ker je Roger molčal, je čez čas nadaljeval:

»Gotovo jezdite k sodniku in prijavite tiste, ki so me hoteli ubiti?«

Roger se je hlinil, ko da ne bi spoznal posmehovanja. Mirno je jezdil poleg Erika. Prižgal si je cigareto in odvrnil:

»Dobro veste, da me ta stvar ne briga. Ali pa ste me morda videli med možmi, ko se je začelo streljanje?«

»Ne! Res vas nisem videl,« se je rezko zasmel Erik. »Kar prisežem lahko na to.«

»Vsega ste sami krivi! Zakaj ste si upali v Narda? Vsakdo ve, da je Nard pretepač in prijatelj streljanja. Veste, kaj to pomeni?«

»Vem,« je odgovoril Erik brez najmanjšega znaka jeze ali zaničljivosti. »Moji covboji so mi povedali, da ta Nard niti ni tako neznan. Jaz ga prej nisem poznal in tudi nisem nanj radoveden, saj je med Kalifornijo in Teksasom toliko takih 'Nardov'. Toda če že o tem govoriva, pripomnim še to, da je vaš Nard ob reki Rio Grande zelo znan.«

»Tako?« je s hlinjenim presenečenjem vprašal Roger. »Ob Rio Grande? Kraj je na slabem glasu, zlasti proti mehiški meji.«

»Nasprotno! Pokrajina je zelo lepa. In ljudje so dobri. Samo tisti, ki se potikajo po gozdovih, nimajo božje podobe v sebi.«

»Mogoče, mogoče,« je mencil Asplet. »Izvolite cigaro?«

»Hvala! Jaz samo svoje kadim. Sicer pa mi je ljubša pipa.«

Nekaj časa sta molče jezdila drug ob drugem. Nazadnje je Roger prekinil molk.

»Tudi v mesto?«

»Da, tudi! Torej boste tudi vi počastili mesto s svojim obiskom?«

»Da.«